

РЕШЕНИЕ

№ 196

гр. Горна Оряховица, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Станчев

при участието на секретаря Анита Ем. Личева
като разгледа докладваното от Пламен Анг. Станчев Административно наказателно дело № 20234120200387 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. М. А. е останал недоволен и обжалва наказателно постановление № 23-0268-000547/19.05.2023 г., издадено от началника на сектор „Охранителна полиция“ в Районно управление – Горна Оряховица при ОД на МВР – Велико Търново, с което му е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушаване на разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от същия закон. Поддържа, че административнонаказателното производство, в хода на което е издадено обжалваното наказателно постановление, е било недопустимо, тъй като за същото деяние било образувано наказателно производство под № ДП № 320/2023 г. по описа на РУ – Горна Оряховица. При това положение наказателното постановление следвало да бъде отменено като издадено в нарушение на забраната за двойно наказване на едно и също лице за едно и също деяние, а административнонаказателното производство – да бъде прекратено. Освен това в обжалваното наказателно постановление нямало надлежно описание на нарушението, което представлявало съществено

нарушение на процесуалните правила за неговото издаване. Поддържа, че не е осъществил състава на нарушението по чл. 179, ал. 2 от ЗДвП, като фактическите констатации на наказващия орган, на които се основава обвинението, не били доказани. Моли съда да отмени обжалваното наказателно постановление.

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗВАЩИЯТ ОРГАН НАЧАЛНИК НА СЕКТОР „ОХРАНИТЕЛНА ПОЛИЦИЯ“ В РАЙОННО УПРАВЛЕНИЕ – ГОРНА ОРЯХОВИЦА при ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, редовно призован, не се явява, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по съществото на жалбата. В съпроводителното писмо по чл. 60, ал. 2 от ЗАНН повдига възражение за прекомерност на уговореното и платено от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

ТЕРИТОРИАЛНО ОТДЕЛЕНИЕ – ГОРНА ОРЯХОВИЦА при РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, редовно призовано, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваното наказателно постановление, издадено въз основа на АУАН серия ГА № 931113/11.05.2023 г., съставен от Т. Д. Д. – младши автоконтрольор при РУ – Горна Оряховица, на жалбоподателя Й. М. А. е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2, предл. 1 от ЗДвП за това, че нарушил правилото за движение по чл. 20, ал. 2 от същия закон, като поради движение с несъобразена скорост причинил пътнотранспортно произшествие. Според обстоятелствената част на наказателното постановление на 11.05.2023 г. в 18:50 часа на ПП I-5, в участъка при км 93+400, на територията на община Горна Оряховица, в посока към гр. Русе, жалбоподателят Й. М. А. управлявал влакчак „С.“ с рег. № ***, собственост на „И.“ ЕООД, ЕИК ***, с прикачено полуремарке О. с рег. № ***, собственост на „К.“ ЕООД, ЕИК ***, като при избиране на скоростта си на движение не се съобразил с пътните условия и релефа на местността – в лява крива, и излязъл вляво по посоката си на движение извън пътното платно, изгубил контрол над управлението и се преобърнал върху пътното

платно, с което реализирал пътнотранспортно произшествие с материални щети по управлявания състав от пътни превозни средства.

От служебно изисканото уведомително писмо по чл. 212, ал. 3 от НПК се установява, че на 11.05.2023 г. в РУ – Горна Оряховица при ОДМВР – Велико Търново е започнато ДП № 320/2023 г. по описа на същото РУ за управление на товарен автомобил „С.“ с рег. № *** с концентрация на алкохол 2,23 промила, установена с техническо средство „Дрегер 7510“ с фабр. № ARCL0251, извършено на 11.05.2023 г. на път I-5, в участъка при км 93+400, на територията на община Горна Оряховица – престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК. Старши разследващият полицай уведомил прокурора, че водачът Й. М. А. е дал кръвна проба за химичен анализ.

Въз основа на така установените факти по делото съдът приема за основателен довода на жалбоподателя за недопустимост на административнонаказателното производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува. Според ал. 2 на същия член при констатиране на признак/признаци на извършено престъпление административнонаказателното производство се прекратява, а материалите се изпращат на съответния прокурор.

Съгласно мотивите на ТР № 3/22.12.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 3/2015 г., ОСНК, нормата на чл. 33 от ЗАНН въплъщава идеята за приоритет на наказателната отговорност над административнонаказателната, като поначало въобще не допуска конкуренция между административнонаказателно и наказателно производства срещу едно и също лице за едно и също деяние. Щом за дадено деяние е иницириано наказателно производство, административнонаказателно производство не се образува, а започналото се прекратява. Правилото за примата на наказателната пред административнонаказателната отговорност изначално осуетява опасността от дублиране на административнонаказателната и наказателната отговорност независимо от характера на административнонаказателното производство по смисъла на ЕКЗПЧОС. Спазването на предписанията на чл. 33, ал. 1, и ал. 2 от ЗАНН е надежден механизъм за предотвратяване на нарушения на принципа *ne bis in idem* при паралелно или последователно провеждани

административнонаказателни и наказателни производства, защото изключва подобна процесуална ситуация.

Пак според мотивите на цитираното тълкувателно решение и цитираните в тях решения на ЕСПЧ за преценката дали предметът на наказателното и административнонаказателното производство е едно и също деяние е без значение правната квалификация на деянието, дадена в двете производства. Водещо е значението на фактическата идентичност или съществено сходство от обективна и субективна страна на конкретно осъщественото от дееца поведение. Обсъжданата преценка изисква във всеки отделен случай да се съпоставят съществените елементи на правонарушенията, които се изследват от гледна точка на конкретните условия на време, място, обстановка при осъществяване на деянието и единството на решението, въз основа на което е предприето поведението на дееца.

От друга страна, съгласно т. 3.1. от диспозитива цитираното тълкувателно решение деецът не следва да носи едновременно наказателна и административнонаказателна отговорност и в случаите, когато с извършеното от него деяние са нарушени едновременно наказателна и административнонаказателна норма с различни обекти на защита.

Приложени за процесния случай, цитираните по-горе указания относно прилагането на закона водят до следните изводи:

Срещу жалбоподателя Й. М. А. са образувани административнонаказателно производство, в хода на което е издадено обжалваното по настоящото дело наказателно постановление, и досъдебно наказателно производство с номер ДП № 320/2023 г. по описа на РУ – Горна Оряховица при ОДМВР – Велико Търново. А. е придобил качеството обвиняем по досъдебното наказателно производство още на 11.05.2023 г. при условията на чл. 219, ал. 2 от НПК, а именно с извършването на първото действие по разследването срещу него – вземане на образец за сравнително изследване (кръвна проба) по реда на чл. 146 от НПК, за което разследващият орган е уведомил изрично прокурора с цитираното по-горе писмо по чл. 212, ал. 3 от НПК.

Конкретното поведение на А., предмет на административнонаказателното и наказателното производство против него, се

изразява в управление на влекача „С.“ с рег. № *** с прикаченото към него полуремарке, осъществено на 11.05.2023 г. в 18:50 часа на ПП I-5, в участъка при км 93+400, на територията на община Горна Оряховица. При така осъщественото управление според наказателното обвинение водачът е нарушил наказателноправната забрана да управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта си над 1,2 промила, а според административнонаказателното – правилото за движение със съобразена скорост по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и забраната да причинява пътнотранспортно произшествие поради движение с несъобразена скорост по чл. 179, ал. 2, предл. 1 от същия закон.

Анализът на посочените съществени елементи на двете правонарушения води до извода, че същите се изразяват в конкретно поведение на А., осъществено по едно и също време, на едно и също място, при една и съща обстановка и въз основа на едно решение – да управлява състава от ППС независимо от цитираните по-горе две забрани. Следователно предмет на водените срещу А. административнонаказателно и наказателно производство е едно и също деяние.

Без съмнение обектът на защита на престъплението по чл. 343б, ал. 1 от НК е различен от обекта на защита на административното нарушение по чл. 179, ал. 2, предл. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 от ЗДвП. Съгласно цитираното по-горе задължително указание в т.3.1 от диспозитива на ТР № 3/22.12.2015 г. на ВКС по тълк.д. № 3/2015 г., ОШН, обаче това обстоятелство не е основание за дублиране на наказателната и административнонаказателната отговорност, предвидени в цитираните по-горе норми от НК и ЗДвП.

Предвид изложеното съдът приема, че в процесния случай е било налице поне едно от основанията по чл. 33, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН – да не се образува административнонаказателно производство, ако наказателното производство е било образувано преди съставянето на АУАН, или образуваното административнонаказателно производство да бъде прекратено, ако признаците на престъплението по чл. 343б, ал. 1 от НК са били констатирани по-късно (след съставянето на АУАН).

След като е бил сезиран със съставения против жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение, наказващият орган е следвало да упражни правомощието си по чл. 54, ал. 1, т. 9 от ЗАНН и да прекрати недопустимото административнонаказателно производство с мотивирана

резолюция. Като не е сторил това, наказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила и е издал незаконосъобразно наказателно постановление.

Посоченият порок на наказателното постановление съдът следва да отстрани по указания в чл. 63, ал. 6 от ЗАНН ред – като отмени обжалваното наказателно постановление и прекрати образуваното със съставяне на процесния АУАН административнонаказателно производство.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 6 от ЗАНН, съдът

Посоченият порок на наказателното постановление съдът следва да отстрани по указания в чл. 63, ал. 6 от ЗАНН ред – като отмени обжалваното наказателно постановление и прекрати образуваното със съставяне на процесния АУАН административнонаказателно производство.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 6 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-0268-000547/19.05.2023 г., издадено от началника на сектор „Охранителна полиция“ в Районно управление – Горна Оряховица при ОД на МВР – Велико Търново, с което на **Й. М. А.**, ЕГН *****, с адрес ***, е наложено административно наказание глоба в размер на **200 лв. (двеста лева)** на основание **чл. 179, ал. 2, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП)** за нарушаване на разпоредбата на **чл. 20, ал. 2 от същия закон**.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство против **Й. М. А.**, ЕГН *****, образувано с акт за установяване на административно нарушение серия **GA № 931113/11.05.2023 г.**, съставен от **Т. Д. Д.** – младши автоконтрольор в РУ – Горна Оряховица при ОД на МВР – Велико Търново.

УКАЗВА на административнонаказващия орган **ДА ИЗПРАТИ** на основание чл. 33, ал. 2 от ЗАНН материалите от прекратеното административнонаказателно производство на прокурора – за прилагане по ДП № 320/2023 г. по описа на РУ – Горна Оряховица при ОД на МВР – Велико Търново.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен

съд – Велико Търново в 14-дневен срок от връчване на съобщението, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____